

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM 10 Julij. De *Staatscourant* bevat een koninklijk besluit van den 25 der vorige maand, waarbij de wijzigingen en veranderingen, vervat in het protocol n°. XIX, van de centrale commissie voor de Rijnvaart, van den 1 Augustus 1837, worden bevestigd en tot regel gesteld in de toelating der overzeekunst, te Mainz, op den 31 Maart 1831 gesloten. De volgende wijzigingen zijn als volgt:

V. Supplettoir artikel. Het monsterdij is begrepen onder de uitzonderingen A van tarief C. VI. Supplettoir artikel. Reisrijtuigen, mos, biezen, riet, zijn begrepen in de uitzonderingen van het verbod tot lading van last, en gerangschikt in de aan het einde van het 2e supplettoir artikel vermeldde categorie. VII. Supplettoir artikel. De artikelen begrepen in categorie D der uitzonderingen van tarief litt. C, zijn vrijgesteld van de overvaartregten, waaraan zij, volgens het III supplettoir artikel, onderworpen waren. VIII. Supplettoir artikel. De woorden «van hetzelfde grondgebied» in artikel 83 van het reglement zijn vervallen verklaard. IX. Supplettoir artikel. Aan de 2e sinode van artikel 35 van het reglement, het volgende toevoegen: «Het is in allen geval aan de respectieve Gouvernements overzaten vrijgelaten, om de voorgaande strafbepaling te vervangen door een boete van 3 tot 30 francs, welke door de regters voor de Rijnvaart zal worden toegepast, onder in achtneming der verligende of bezwarende omstandigheden van elke overtreding.»

Bij Koninklijk besluit van den 22 Junij II. is bepaald, dat het tractaat en annexen tusschen de Nederlanden, Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittannië, Pruisen en Roeland, en het tractaat met België, beide den 19 April II. te Londen gesloten, alsmede de, dienzelfde dagteekening voorzende acte van toetreding der Duitse Boodschappening, van art. I tot en met art. VII, in het laatstgemelde tractaat vervat, in het *Staatsblad* zullen worden geplaatst.

De volgende zijn eenige bijzondere beschikkingen genomen, betreffende het regt van waarborg op de goud- en zilveren werken in de gebieden van Limburg, welke onder het gezag van Z. M. den Koning der Nederlanden zijn teruggekeerd. Dit besluit bevat de volgende bepalingen:

Art. 1. Tot het keurteekenen der goud- en zilveren werken op het waarborg-kantoor van Roermonde aangebracht, zal vooreerst, en tot op nadere beschikking, worden gebruik gemaakt van de stempels, bij Zr. Ms. besluit van 14 Sept. 1814, N°. 259, aangegeven, en welke ook op het waarborg-kantoor van Maastricht voortgebruikt en werking zijn gebleven; naardien de verandering bij Zr. Ms. besluit van 14 Sept. 1814, N°. 259, ten aanzien van de stempel-omstandigheden werken van Buitelanden oorsprong daargesteld.

Art. 2. De zamenstelling der waarborg-ingen van Maastricht en Roermonde zal, voor zoo verre de weder in bezit genomen gedeelten zich uitstreken, dezelfde zijn als vóór 1830.

Art. 3. De gouden en zilveren werken, voorzien van de keurmerken, sinds 1830 in België ingevoerd, en welke zich bij de waarborg-schatplichtigen, als hun eigendom, voorhanden bevinden, zullen op het kantoor van de tigen, in welke de eigenaar gevestigd is, kosteloos kunnen worden berkend. Tot deze herkeuring zal een tijdelijk opengesteld zijn van veertien dagen, in te gaan met den dag, dat door raden en generaalmeeesters der munt, naar gelang der omstandigheden, bepaald, en door onze commissarissen, in Konings naam, ter kennis van het publiek zal gebracht worden.

De stempels, bij Zr. Ms. besluiten van 14 September 1814, en 11 Mei 1831, voor de groote en kleine werken van vreemde oorsprong ingevoerd, zullen, bij de bovengemelde verrijking, als herkeuring-stempels worden gebruikt.

Art. 4. Na verloop van den, in het voorgaand artikel, vermelden termijn, zullen alle van eenig Belgisch stempel voorzien goud- en zilveren werken, welke in den handel zullen gevonden worden, zonder aan de herkeuring te hebben deel gehad, als geheel ongestempeld worden beschouwd, en mitiden onderworpen zijn aan de bepalingen der bestaande wetten, betreffende zoodanige werken.

Art. 5. Het college van raden en generaalmeeesters der munt zal de ambtenaren van het waarborg-kantoor van Roermonde van de noodige voorzichten voorzien, om aldaar in werking herstellen der

Nederlandsche stempels en de hieruit voortvloeiende herkeuring, als betreffende de verdere regeling van hunne dienst.

Het zal gelijktijdig voor dat kantoor de het algemeen bekende toezicht oefenen als voor dat van Maastricht.

Ten gevolge op het berigt, bereids gisteren in den *Avondbode* medegedeeld, dat onderscheidene burgerlijke ambtenaren bij het leger te velde zullen worden ontslagen en het materieel der veld-artillerie in de magazijnen zal worden opgelegd, strekt, dat ook dezer dagen de ontsluiting van het bataillon transporttrein en van de compagnieën hospitaal-soldaten en werklieden heeft plaats gehad, en dat dien ten gevolge door Z. M. een eervol ontslag is verleend aan de officieren, die respectievelijk bij dezelven dienden, terwijl ook eenige officieren bij andere corpsen zijn verplaatst of wel met een andere positie en tractement zijn begiftigd, in afwachting van nadere beschikkingen, namelijk: bij het bataillon transporttrein, de majoor J. J. Majerie, commandant van het corps, aanvankelijk voor den tijd van een jaar gesteld in het genot van twee derde gedeelten van het activiteits-tractement der infanterie, aan zijnen rang verbonden; de 2de kapitein W. van der Linden, teroggeplaatst bij het bataillon artillerie transporttrein, ten einde voortloopig bij hetzelfde te la suite te dienen; de 2de kapitein A. L. B. W. van Oyen, voor een jaar op twee derde activiteits-tractement; de 1ste luitenant-adjudant J. F. Thirion in zijnen rang en ancienniteit, als 1ste luitenant verplaatst bij het regiment huzaren n°. 6, ten einde bij hetzelfde te la suite te dienen; de 1ste luitenant H. B. Graswinckel, voor den tijd van een jaar, in het genot van twee derde van het activiteits-tractement; de 2de luitenant F. de Haan verplaatst bij het bataillon artillerie transporttrein, ten einde bij hetzelfde te la suite te worden gesteld; de 2de luitenant J. van der Weert verplaatst op non-activiteits-tractement. Bij de compagnieën hospitaal-soldaten en werklieden, de kapitein J. Peperkamp van de 10de afdeling infanterie, commandant der genoemde compagnieën, voor een jaar op twee derde van het activiteits-tractement gesteld.

Z. M. heeft den militairen intendant der 1e klasse J. W. A. van den Bergh, met de directie over de administratieve dienst bij het leger tevelde belast, onder dankbetuiging voor zijne in de laatstgemelde betrekking bewezen diensten, met den 15 dezer als zoodanig eervol ontslag verleend. Ook zijn door Z. M. aan de heeren A. Nickerk en J. Zeper, respectievelijk ontvangers der directe belastingen en accijnzen te Zuylen en te Akkerwoude, eervolle ontslagen verleend geworden. Z. M. heeft nog bepaald, dat in het eerste jacht-district der provincie Utrecht een sub-administratie zal worden ingesteld. Tot adjunct-houtvester in hetzelfde jacht-district is benoemd de heer J. P. J. Janssen, heden bij de 4de afdeling miltie schutterij van Noord-Brabant, te Buren op Zoon.

Men schrijft ons, dat HH. KK. HH. de prins en prinses van Oranje op Hoogdadelzelve reize van Utrecht naar 's Hage op den 15 of 16 dezer tegen korten tijd te Woerden en te Leiden zullen vertoeven, gedurende welke HH. KK. HH. de gelukwenschingen van de militaire en civiele autoriteiten der beide steden zullen ontvangen.

GRAVENHAGE 9 Julij. Z. K. II. de prins van Oranje zal heden nacht naar Tilburg vertrekken. Deze reis staat waarschijnlijk in verband met de ontbinding van het hoofdkwartier, en met de veranderingen, die in het hooge militaire bewind gebracht zijn.

Het getal runderen, die onder de gemeente Haag-Ambacht aan de heersche langzichte zouden bezweken zijn, wordt op ongeveer 2000 berekend. Sommige boeren zouden zelfs 60 tot 70 koeijen hebben verloren.

GRAVENHAGE 10 Julij. H. K. H. Mevrouw de Prinses Frederik der Nederlanden is, zoo als bereids in den *Avondbode* van 6 Julij, N°. 509, werd aangekondigd, heden van hier naar Topitz vertrokken. Z. K. H. Prins Frederik zal zich den 15 dezer insgelijks derwaarts begeven.

Part. Corresp. UTRECHT 9 Julij. De financiële commissie zijn gisteren, gelijk ik toen u meldde, weder vergaderd geweest, en wel in een lange zitting; de Hollandsche vooral, welke reeds ten 10 ure des morgens lijen kwam en tot 3 ure bleef. Van 12 tot 2 ure hebben de beide commissie te zamen gearbeid.

De Belgische leden zien nog naar particuliere woningen om. Zoo even werd mij gezegd, dat ook de familie van den heer Fallon, gedurende ZEd. verblijf alhier, in deze stad zoude komen.

UTRECHT 9 Julij. Voor de ontvangst van het jonge Vorstelijk paar, den 15 dezer, als wanneer de kennis afhier is ingegaan, worden vele toebereidselen gemaakt. Eenige publieke gebouwen, waaronder het hôtel van den goaverneur, het stadhuis, de vee-artsenijchool, de schouwburg, enz., zullen, even als de huizen der inwoners, des avonds verlicht worden. Men wil, dat de bewoners der straten, waardoor HH. KK. HH. des voor-middags zal binnen komen, als de Wittevrouwenstraat, Voorstraat, Nende, enz., welke weg van wege het bestuur wel zal worden bepaald, voornemens zijn hunne woningen, ter eere van het vorstelijk paar, hetwelk eenmaal, zoo God wil, aan het hoofd der regering des lands zal staan, met groen, guirlanden en vlaggen te versieren. De Koninklijke echtelingen zullen waarschijnlijk deze stad, de hoofdstad van het vermaarde Sticht, des namiddags gaan bezichtigen, de merkwaardige inrigtingen bezoeken, en des avonds den schouwburg met hunne tegenwoordigheid vereeren.

BERGEN OP ZOOM 8 Julij. De generaal-majoor Paravicini di Capelli heeft zijne inspectie over de alhier in bezetting liggende artillerie ten einde gebragt, en is heden met het zelfde doel naar de Willemstad en van daar naar Vlissingen vertrokken. Met des 15 dezer maand, zal een detachement van hier op Antwerpen en wederkerig rijden. Ook spreekt men van een geregelde gemenschap per bootmaats tusschen de beide steden.

VLISSINGEN 6 Julij. De chirurgijn-majoor bij de marine Court, die sinds eenige jaren de geneeskundige dienst in deze provincie bestuurd, is op pensioen gesteld, en de chirurgijn-majoor Stein in zijne plaats benoemd. Den officier van gezondheid der 2e klasse van Lier, van het reserve bataillon der 18 afdeling te Vlissingen, is op zijn verzoek eervol ontslag verleend, en in zijne plaats benoemd, de officier van gezondheid der 2e klasse Botsen.

MAASTRICHT 7 Julij. De wederzijdsche commissarissen zetten hunne werkzaamheden naar ijer voort, en schijnen het eens te zijn geworden omtrent het punt, van waar de bij het tractaat toegekende strategische kring van 1200 toises moet beginnen te loopen, hetgeen men affeidt uit de gelijk-tijdige opmetingen door de Nederlandsche en Belgische ingenieurs. Gisteren zijn de militaire leden der Belgische commissie voor het eerst in hunne uniform geweest. Heden namen die heeren deel aan een diner van 24 convets, hetwelk door de koninklijke commissarissen aan eenige hooge ambtenaren en aan de beide commissie werd gegeven.

De heer van der Meer, die de opbouw is aanbesteed voor een bouw der Israëlitische gemeente, waarvan de opbouw is aanbesteed voor een bouw van f 13,500, welke som nog met onstreeks 2000 voor kosten van toezigt en ameublement zal worden vermeerderd. Z. M. de Koning heeft ten einde rinde aan de gemeente een subsidie van f 8400 verleend, terwijl de stad Maastricht kosteloos een vrij uitgestrekt terrein heeft afgestaan. De gemeente zelve, die slechts 330 leden telt, heeft f 5000 bijgeengedragt. Het ontbrekende is aangevuld door collecten bij de gerschildende Israëlitische gemeenten in de Nederlanden, en door inschrijvingen bij de ingezetenen van Maastricht. Ook de heer Rothschild te Frankfurt heeft een bijdrage van f 100 aan de gemeente toegevoegd.

Het *Journal de Limbourg* zegt, dat hij een instructie van den 28 der vorige maand, de burgemeesters der Limburgsche gemeenten, die onder het gezag van Z. M. den Koning der Nederlanden zijn teruggekeerd, gemagtigd zijn geworden, om van de onderscheidene ambtenaren den schrifttelijken eed van getrouwheid aan de regering af te nemen.

VALKENBURG 6 Julij. Heden heeft de Belgische district-commissaris, de heer L. van de Weijer, zijne archieven aan zijnen opvolger, Jhr. Kerens van Wolfath, overgegeven. Morgen zal de heer van de Weijer van hier vertrekken, en zich naar Bergen begeven, alwaar hem door de Belgische regering een gelijke betrekking is toegedacht geworden. Berstdaags zal weder naar Maastricht terugkeeren het detachement huzaren, onder bevel van den luitenant Thirion, welke manschappen zich alhier bevanden sedert den dag van de afkondiging der koninklijke proclamatie.

MINOELWERK.

DE ALPENJAGERS.

I.

Kenzaam en stil leefde FRANS, in een der schoonste dalen van Tyrol. Zijn vroeger zoo vurige, zoo stoute geest scheen door een grievende smart in zijne vrije werking belemmerd, als aan zware ketenen geklonken; voor alle aandeningen scheen zijn hart gesloten, maar in het binnenste van dat hart stond een fabelachtig vrouwenbeeld met gloeiende trekken gegrift. Dat beeld spiegelde zich in zijn kwijnend oog, wanneer het in de avond-achtering droomig op de blaauwe spitsen der Alpen steelde.

Het was hem, of alleen daar boven in de vrije lichte berglucht de krankheid zijner ziel genasch kon vinden. De hooge pijnboomen, uit den nevel oprijpende, waren hem als noodigende vredespalmen, gelijk die der Engelen op de heiden in de kleine kerk van het dal. De schellen der kudde op de bergvlakten klonken hem in de hoogte, als riepen zij hem daarheen, tot een vaderlijke woning. Al zijn haken en wensen volgde het steile bergpad.

Eene week was verlopen, sinds FRANS in de kleine kapel een genasch had gesien, dat zeker van de bergen gekomen moest zijn, want in het had hij haar nimmer ontmoet. Ook zij had FRANS opgemerkt; hare schuchtere blikken hadden de zijne ontmoet; maar eer de jonge jongeling het waagde wederom het oog op haar te vestigen, was zij verdwenen, en het spoor van haar te vinden. Evenwel, waarheen zoude hij niet ver-gaan? Hij was langzamerhand het voor hem liggende bergpad? Dageelg deed hij de kleine ontdekkingsreis, maar steeds alleen en ledig kende hij terug; en dan zat hij uren lang onafgewend te tuken op het pad, zich vleijende en dan zat hij uren lang onafgewend te tuken op het pad, zich vleijende en dan zat hij uren lang onafgewend te tuken op het pad, zich vleijende.

Eene week was verlopen, sinds FRANS in de kleine kapel een genasch had gesien, dat zeker van de bergen gekomen moest zijn, want in het had hij haar nimmer ontmoet. Ook zij had FRANS opgemerkt; hare schuchtere blikken hadden de zijne ontmoet; maar eer de jonge jongeling het waagde wederom het oog op haar te vestigen, was zij verdwenen, en het spoor van haar te vinden. Evenwel, waarheen zoude hij niet ver-gaan? Hij was langzamerhand het voor hem liggende bergpad? Dageelg deed hij de kleine ontdekkingsreis, maar steeds alleen en ledig kende hij terug; en dan zat hij uren lang onafgewend te tuken op het pad, zich vleijende en dan zat hij uren lang onafgewend te tuken op het pad, zich vleijende.

schonken, die hij wakende niet mogt genieten; maar, ach, om in den morgenstond het fel gefolterd hart nog te akeliger te grieven.

Op eenmaal besloot hij, zoo er slechts mogelijkheid bestond, het kostte wat het wilde, zijn doel te bereiken. Hij zou den weg, op welken zijne ver-bodding; het meisje had verloren, volgen tot aan de hoogste spitsen der berg-vlakte Alpenkruinen, en veroorloofde de Hemel hem niet het dierbaar voegwerp zijns verlangens te ontdekken, wat zou hij dan afgronden en roof-dieren duchten — de dood ware hem zaligheid.

Hij kleepte zich als een Alpenjager, nam de buks op den schouder, en begon het slingerend pad op te stijgen. Zoodra hij de groene bergvlakten achter den rug had, werd het pad hoe langer hoe meer verward, liep som-wijlen langs diepe steile afgronden, en bood dikwerf geen zeker grond aan over gesloten en afgebroken rotaklonten. Snijdend joeg de wind door de kloven. De avond was, een donkere nevel damp steeg uit de dalen op, en hulde de benedenwereld al meer en meer in nachtelijk duister. In dien nacht glinsterden nog slechts schemerend de lichten uit de dorpen, en de gouden torenkruisen der kerkgebouwen. Op een vooruitspringende rotaklont bleef de jongeling een oogenblik staan, en blikte in de diepte: alles was nacht — maar ook het lagheinde dal had voor hem geen schoonheid meer: de woeste natuur, de koude rots, de donkere pijnboomen waren hem liever, want zij sympathiseerden met de stemming zijner ziel.

«Opwaarts!» riep hij luide, «al moest ook het lichelijk beeld, dat mij aan het dal ontdokte, daarboven in de wolken voor mijn oog verdwijnen.» — Stapte zweefde de toovergestalte zijner fantasie om hem, en hij steeg hooger en hooger, zonder te bemerken, dat de zwarte sluijer des nachts reeds de rotsen, waarop hij zijnen voet zette, begon te omhullen, en sneller dan hij voortging. De wind, blies kouder, de pijnboomen ruischten onheilspellend; krasend schoten de roofvogels uit hunne nesten, in de kloven der rotsen te voorschijn. Door de volslagen duisternis oervallen en afgemat, zonk FRANS op een steenblok neder.

Reenschaps werden zijne mijmeringen gestoord door den klank van een vrijlik Alpenlied. Een forsch jong man vertoonde zich; zijne kleeding was die van een Alpenjager. FRANS trad hem te gemoet, en deed hem de schijnbaar onverschillige vraag: «Hoe laat is het?»

Het was laat, maar de jongeling, op een niet verwachten toon, vriend-

weldra is het stikdonkere nacht, en wanneer gij hier van beneden uit het dal zijt, wordt het laat voor u.»

«Kunt gij mij onder dak brengen?» vroeg FRANS.

«Zoo gij een knap mensch zijt, zal ik u in mijne hut brengen — maar die is nog hoog op de bergen, en daar over de rotsen wordt het vechtig — wij moeten spoed maken.»

FRANS volgde den onbekende als eenen onden vriend, doch zwijgend ging hij nevens hem voort. De Alpenjager zag hem van tijd tot tijd van ter zijde aan, schudde het hoofd, en zeide eindelijk: «Met u is het niet regt, zoo het zijn moest, vriend — wat voert u hier heen? Het is daarboven wel schoon, wanneer men het gewoën is — maar...» Het voorkomen des berg-bewoners was zoo innemend, zoo vertrouwen wekkend, dat FRANS een klaps zijne hand vatte en stil stond: «Vriend!» zeide hij, «daar beneden in het dal leefde ik eenzaam: ik staarde op de bergen en had geen rust... Gij hebt een bekoorlijk handwerk — laat mij een tijd lang met u omdoo-len... ik zal u van dienst zijn, zooveel ik vermag.»

De Tyroler wierp een vlugtigen blik op den jongeling, drukte hem de hand en zeide: «hoevel ik u niet kenne, wil ik u echter niet wantrouwen. Gij zijt mijn makker zijt, zoolang de lust tot de jacht u bijlijft. Daar-op snelde hij voort, en voerde FRANS met zich. Weldra keerde het pad om een rotaklont, en een vriendelijk licht flickerde hien in de verte te gemoet. «Daar is mijn hutje,» zeide de Tyroler, «waar mijne BAARE u wacht; arm en eenvoudig is het, maar mijne vrouw houdt het rein en zuiver als een spiegel.» Nu zong hij een lied, dat het door de kloven weergalmd, en dadelijk vertoonde zich een vrouwelijke gestalte, met een brandend pijnhout in de hand, en een liefdelijk heldere stem vroeg: «Zijt gij het, ANDREAS?»

«Ik ben het, BAARE, en ik breng u een jongeling mede,» antwoordde ANDREAS, «wie de Alpen bekoord hebben.» De vrouw scheen in geen deele verrast door het denkbeeld, dat de jongeling door het verlangen naar de bergen was uitgedaagd; zij beantwoordde de liefkoozen van haren echt-genoet, en richtte hem voor in de kleine woning.

Zoo zag FRANS zich in een klaps verplaatst in eenen familiekring, geheel van de overige wereld afgezonderd, alsof het hem als een droom.

BAARE was een wel uitgedaagd, vriendelijke vrouw, die haren ANDREAS

BELGIË.

BRUSSEL 9 Julij. Gisteren avond is de graaf de Sickingen, Pruisisch gezant bij het Belgische hof, alhier aangekomen en in het hôtel de Belle-Vue afgestapt.

Men zegt, dat het Fransche gouvernement het voornemen zoude hebben, om de rechten op den invoer van Belgische en Engelsche katoenen zoo aanzienlijk te verhoogen, dat dit hijskens met een nadeloos zal gelijk staan. De daaromtrent verspreide geruchten komen van welonderwiste personen voort en vinden veel geloof. Zoo dezelve zich bevestigen, zoude de bedoelde verhoogen een doodelijke slag voor het fabriekwezen zijn, want Frankrijk is op dit oogenblik het voornaamste débouché voor dezen tak van de Belgische nijverheid.

FRANKRIJK.

PARIS 8 Julij. Omtrent de oproerige bewegingen te Marseille (zie den Avondbode van den 8 Julij, n. 510, derde editie) leest men in den *Moniteur Parisien*, dat het vertrek van een deel van het garnizoen naar Africa bij eenige waarboeden het denkbeeld heeft doen ontstaan, van eenen aanval op de stad te ondernemen. In den morgen van den 1 dezer hebben er talrijke zamenscholingen plaats gehad, te midden van welke een huisschilder, met name Carpentras, een hevig opgewonden republikein, met een zekere woeste welsprekendheid de omstanders heeft opgewekt tot oproer en plondering. Na eene hoogst onstuimige beraadslaging, die meer dan vier uren heeft geduurd, is deze menigte uit elkander gegaan, zonder tot een besluit te hebben kunnen komen. Doch het gezag stelde zich op zijne hoede, en den volgende morgen werd Carpentras in zijne legerstede gearresteerd. Men heeft bij hem onderscheidene papieren gevonden, die van een begin van uitvoering getuigen, en waaronder zich bevinden, naar men zegt, stukken van een te Marseille gewestigd opstand-comité. Eenige troepen zijn derwaarts opgetrokken en de rust is niet verder gestoord geworden.

De berichten uit het Oosten houden in, dat de ziekte van den Sultan schrikbarende vorderingen maakt, en, dat men voor het behoud van zijn leven beducht is. Omtrent den aard van zijne ziekte is men het niet eens; de een spreekt van waterzucht, de ander van toring. Men begrijpt ligtelijk, dat, zoo als reeds vroeger (zie den Avondbode van 28 Junij No. 503) is aangemerkt, de onderlinge verhouding tusschen de beide strijdende partijen in Syrië door het overlijden van den Grooten Heer aanmerkelijk zal gewijzigd worden, te meer, daar de erfgenaam van den Turkschen troon naamweliks den ouderdom van 13 jaar telt. Geen wonder dus, dat het bericht van den toestand des Sultans eenen levendigen indruk bij het Engelsche Kabinet heeft te weeg gebracht. Dien ten gevolge heeft eene drokke hoerwisseling plaats met Konstantinopel. Onder anderen is gisteren nog alhier doorgekomen de heer F. Tricker, die, naar men zegt, met hoogst belangrijke dépêches voor de Porte is belast. Ook bevestigt zich het vroeger medegedeelde bericht, (zie den Avondbode van 8 Julij, No. 510), omtrent de instructie, door de kabinetten van Parijs en Londen aan de Fransche en Engelsche vlooten in de Middellandsche zee gegeven. Althans men leest in den Londensch *Courier*, dat de bevelhebbers dier vlooten bevel hebben bekomen, langs de kusten van Syrië te kruisen, en eene botsing tusschen de Turksche en Egyptische vlooten te beletten. Mogten de twee partijen handgemeen geraakt zijn vóór de komst der Britsche en Fransche zeemacht aldaar, dan zal van de zegevierende partij worden gevorderd, niet verder voort te gaan, totdat de Europeische Mogendheden eene schikking tusschen Egypte en Turkije zullen hebben tot stand gebracht. Bij weigering zullen door de beide vlooten de noodige maatregelen worden genomen, ten einde overeenkomstig de instructie eene toestemming af te dwingen. Zoo de twee vlooten de Russische ontmoeten, zullen zij den Russischen vlootvoogd hunne instructie mededeelen, en hem uitnodigen zich met hen te vereenigen. Indien deze echter daartoe niet zal kunnen overgaan, zonder inbreuk te maken op de bevelen zijner regering, zullen de Britsche en Fransche admiraals hunne bevelen met of zonder zijne toestemming moeten uitvoeren. In hoeverre deze instructie, in verband met de zending van den heer Cailhier en den brief van Mohamed-Ali aan zijn zoon, (zie den Avondbode van 10 Julij, No. 512), werkelijk den vrede in Syrië zullen kunnen handhaven, zal nader moeten blijken. In allen gevalle blijkt het voldoende, dat de zaken aldaar eene oplossing te gemoet gaan, en dat de gebeurtenissen eervan eene beslissende wending naar den vrede of den oorlog zullen moeten nemen.

Onder de geruchten behoort de benoeming van den admiraal Bandin, die over de Fransche zeemacht in de Zuid-Amerikaansche wateren het bevel voert, tot opperbevelhebber der Fransche vloot in de Levant. Sommige welonderwiste personen beweren echter, dat deze benoeming zwarigheden ontmoet, omdat de admiraal, alvorens deze nieuwe betrekking te aanvaarden, zoude verlangen openlijk de instructie bekend te maken, welke hem ten aanzien van Mexico waren gegeven, ten einde zich alzo te kunnen zuiveren van den blaam, dat hij aldaar, zoo als de tegenpartij beweert, met geene genoegzame veerkracht de waardigheid van Frankrijk heeft weten te handhaven.

Men verzekert, dat de Indische vorst Runjeet-Singh overleden is. Deze gebeurtenis kan niet missen eenen grooten invloed uit te oefenen op den stand van zaken in Indië, en zoude veellicht zeer kunnen bijdragen om het gezag der Engelschen aldaar te benadeelen. Intusschen vereischt dit bericht nadere bevestiging.

Het *Journal des Débats* bevat een uitvoerig artikel over het Oosten, en behandelt daarin voornamelijk het beleg van Herat, waarbij hetzelve evenwel staat van spanning tusschen Engeland en Rusland aanduidt, die veellicht tot groote gebeurtenissen zoude kunnen aanleiding geven. Genoemd daarin dat een nota mede van 8 November 1838, door lord Clanricarde bij den graaf de Nesselrode ingediend over den toestand van Afghanistan, welke inderdaad in weinig vriendschappelijken vorm is vatt. De schrijver van dit betoog is de heer Saint-Marc Girardin, die zich onlangs in Rusland heeft bevonden.

De heer Zea Bermudez, die met een belangrijke zending belast is,

ten einde door de tusschenkomst der groote Mogendheden eene transactie tusschen de beide strijdende partijen in Spanje te bewerken, is dezer dagen alhier uit Londen aangekomen. (Zie MADRID.)

De gunstige beslissing van de Kamer der Afgevaardigden, ten aanzien van den ijzeren spoorweg van Parijs naar zee, waarbij ook levens is beslist, dat de zaken der daartoe betrekkelijke maatschappij zullen worden geliquideerd, heeft eenen voordeligen invloed ter beurze uitgeoefend en het vertrouwen op deze onderneming zeer verlevendigd, zoodat de aandeelhouders niets zullen verliezen. In het algemeen is de aandacht thans zeer op de spoorwegen gevestigd.

De Kamer der Afgevaardigden heeft zich heden met de behandeling van onderscheidene petitiën van een geheel plaatselijk belang bezig gehouden. Daarna is de discussie geopend over eene aanvraag van 5 miljoen voor een voorschot ten behoeve van den spoorweg van Parijs naar Versailles, langs den linkerover der Seine, waarvan men de aanneming voorziet. Eerstdaags ziet men de behandeling der begrotingswetten te gemoet, waarna waarschijnlijk de sluiting der tegenwoordige zitting zal plaats hebben. Men verwacht echter, dat de beraadslagingen daarover van eenen levendigen aard zullen zijn. Wellicht zullen daarbij ook de ministeriële wijzigingen ter sprake worden gebracht, waaromtrent in de laatste dagen zoo velerlei geruchten in omloop zijn geweest.

Heden zijn de pleidooien in het voor de Pairs aanhangige regtsgeeding ten einde gebracht, waarna de procureur-generaal het woord heeft opgevat, om zijne conclusie nader toe te lichten. Alleen ten aanzien van zekeren Lebaraz heeft deze magistraat verklaard zich aan de wijsheid van het Hof te zullen onderwerpen. Wat de overige beschuldigten betreft, heeft hij in zijn requisitoir volhard. Bij het vertrek van den post was de advocaat Dupont bezig met de repliek voor Barbes, onder anderen beweerende, dat, al had deze aanvoerder van het jongste oproer werkelijk den luitenant Drouineau van het leven beroofd, deze daad in allen gevalle niet als een moord kon worden beschouwd.

BARONNE 6 Julij. De jongste tijdingen uit Madrid deelen het plan van bevrediging mede, dat Oostenrijk voor Spanje schijnt ontworpen te hebben, en over hetwelk bij het te houden Europeesch Congres zal worden beraadslaagd. (Zie MADRID) en welk plan, naar men wil, aan den heer Zea Bermudez zou zijn medegedeeld.

1. Een huwelijk tusschen Isabella II en den oudsten zoon van Don Carlos. Een hooge raad van 5 leden, (eene soort van regentschap,) zal met de uitvoerende magt is alles ten strengste worden geraadpleegd, tot op den dag, dat de huwelijksplegtigheid zal plaats hebben.

2. Algemeene Staatskundige Amnestie.

3. Herstelling van het Estatuto Real, maar naar de grondslagen, waarop het in April 1834 berustte.

4. Er zullen generale raden in de departementen of provincien benoemd worden, welke uit hunne leden de *Procuradores* en *Cortes* zullen kiezen. Telken reize wanneer de Kroon de *Cortes* zal bijeenroepen, zal elke provincie drie afgevaardigden zenden. Om de 5 jaren zullen deze generale raden hernieuwd, en de presidenten van dezelve steeds door den Koning benoemd worden.

5. De municipale raden zullen weder, even als in de maand April 1834, worden geïnstalleerd, in afwachting van de nieuwe wet, die onverwijld door de Kroon aan *Cortes* zal worden aangeboden.

6. Don Carlos en H. M. de Koningin Christina zullen levenslang een behoorlijk pensioen gebieden, om zich buiten 's lands te kunnen begeven.

SPANJE.

MADRID 30 Junij. Uit verschillende reeds medegedeelde officiële stukken is gebleken, dat tusschen het Spaansche gouvernement en Engeland en de Noordsche Mogendheden onderhandelingen waren geopend, om zoo mogelijk een einde aan den burgeroorlog in Spanje te maken. De *Correo Nacional* van heden bevat alle de diplomatische stukken, die Engeland omtrent de Spaansche staatkunde met de Europeische Mogendheden heeft gewisseld. Van deze nota's is door het Engelsche kabinet officiële mededeeling aan ons gouvernement gedaan; het Spaansche Ministerie heeft dezelve terstond aan het hof van Lissabon toegezonden.

Het Engelsche Kabinet, zegt het *Mémorial Bordelais*, wilde weten, of het gouvernement van Isabella II met welgevallen zou zien, dat Europa niet met geweld overtuigd met deze kwestie zou bemoeien. Men verzekert ons, dat de heer Pères de Castro, na van H. M. de Koningin de noodige bevelen te hebben ontvangen, en het particulier gevoelen van den generaal Espartero te hebben ingewonnen, zoo antwoordt hebben, dat een Europeesch congres de gelukkigste gevolgen en de verzoening van alle partijen zou te weeg brengen; dat Spanje en Portugal hunne gevolmagtigden bij het congres zouden zenden, op voorwaarde, dat de beide Koninginnen door Europa gehandhaafd en erkend zouden worden; welke verbindtenissen of de staatkundige voorwaarden, die het congres overigens mogt noodig achten, in het belang van den vrede te bepalen. Spanje en Portugal beroepen zich vooral op de goede diensten van Frankrijk en Engeland, alsmede onderlekenars van het viervoudig verbond. Het spreekt van zelve, dat de Carlistische partij zich ook moest doen vertegenwoordigen bij het congres, en zonder twijfel zou de graaf van Aludia door Don Carlos tot die zending benoemd worden. Overigens zijn thans de gronden, waarbij een ontwerp van schikking wordt aan de hand gegeven, algemeen bekend, als: het sluiten van een huwelijk, amnestie en de wederinvoering van *Restituto real* van Martinez de la Rosa, of *Cortes par Estamentos*. Eene dergelijke schikking is gemakkelijk door Europa te treffen, indien de generaals Espartero en Maroto krachtig daartoe willen medewerken. De ridder Zea Bermudez, zal de besluiten van de Europeische lioven bespoedigen; en wij zijn overtuigd, dat indien er een Congres over de Spaansche aangelegenheden bijeen komt, de heer Zea Bermudez de rechten en de belangen voor H. M. de Koningin van Spanje voor deze staatkundige Conferencie zal bepleiten.

(Men zie omtrent de bedoelde tusschen het hof van St. Petersburg en dat van St. James gewisselde nota's den Avondbode van den 29 Junij 2e Editie.)

De jongeling bond het met zijne riemen over den schouder, en nam, zonder ANDREAS af te wachten, den terugweg aan. Hij had weldra de hult bereikt. Waarom had hij zich zoozeer gespoed? Kon hij dit zich zelve verklaren?

Hij naderde. Voor de woning zat BARBE met het kind; uit de deur trad — MARIA. Verschrikt liet FRANS den gersbok vallen voor BARBE's voeten. Kon hij zijne oogen vertrouwen? — was zij het, of was zij het niet? — Deze maagd, met welke lokken de frische bergwind speelde — dezelfde toovergestalte, die hem hierheen had getrokken? — ja, zij was het, dezelfde, die hij het eerst in het Godsgeboos had ontmoet — hij wilde haar groeten, hij poogde te stamelen, maar geen woord stond hem ter dienst — de hoed ontviel zijne hand. MARIA zag hem bloede aan; een schoone maagdelijke bloe bedekte hare ginnen, en in het wogen met het kind zocht zij de bliken harer innerlijke ontroost te verbergen. FRANS had zich geplaatst achter den stoel van BARBE: zijne linkerhand hield nog de hals, terwijl zijne rechter, rustende op den boogen rug van den stoel, zijn hoofd tot een noodigen steun verstrekte. «Vader!» riep het kind, en strekte de mollige armpjes uit naar het pad, waar juist ANDREAS zich vertoonde.

«Zoo, kameraad,» riep deze tot FRANS, die, in gedachten verloren, of liever gedachteloos, daarstond; «gij hebt mij de gans weggeblazen, en mij in den steek gelaten. — Nu, gij hebt het kind gemaakt — daarvoor moet gij mijn zuster MARIA zien. — Het kind is de fransche gans daarboven. Verschrikt zag het meisje op, toen zij FRANS' hand op haren ronden arm voelde; FRANS wierp een blik op haar — ach, hij poogde zijn gevoel in een enkel woord uit te drukken, maar de stem weigerde hem hare dienst, en hij rende van daar en verloor zich achter eene rots.

ANDREAS schudde bedroefelijk het hoofd, en zeide zacht: «Dien kamp zit iets dwars in het hoofd; ik zeg u, hij is niet in staat te verlangen naar de berglucht hier heen gekoken; wanneer het maar geen deserteur uit Weenen is: hij heeft goed geschoten, waarlijk.» Hierop nam hij zijn dochtertje en bracht het in huis, en ging vervolgens den vroomdeling oppooren, dien hij weldra vond, tegen de rots geleend, omnikkenbaar aan de bevestigde zielsbegeering ter prooi. Zoodra deze hem zag, rukte hij hem eenige schreden verder, zoo dat zij van uit de hult niet gezien of gehoord konde worden.

DUI TSCHLAND.

OLDENBURG 30 Junij. De staatsraad Siden is naar Berlijn gezonden, de bepalingen betrekkelijk de gedeelten van het grondgebied der provincie Munster, eertijds behorende tot ons Hertogdom, en thans Pruisen overgegaan, te regelen. Men zegt, dat alle de bestaen hebben zwaarigheden uit den weg zijn geruimd, en dat slechts de acten van afstaan daartoe behorende, geteekend moeten worden.

Part. Correspond. FRANKFORT 7 Julij. Heden ochtend ten 4 ure is op ijzeren spoorweg van Höchst naarwaarts eene proefvaart gehouden, tot in nabijheid dezer stad. Vier wagens met personen, meestal leden der spoorweg-maatschappij, volgden de locomotive. De wagens van den eersten rang zijn met de wapens der steden Frankfort, Mainz en Wiesbaden versierd, zeer elegant, doch ook die van den tweeden en derden rang zijn gemakkelijk en overdekt. De proefvaart is bijzonder goed uitgevallen; een weg twee uren lang is in minder dan tien minuten afgelegd. Slechts een gedeelte van den weg naar den kant van Frankfort moet nog voltooid worden; zoodra zulks geschied is, zal de station tusschen Frankfort en Höchst worden geopend, en waarschijnlijk te gelijk die tusschen Mainz en Wiesbaden. De baan is zeer solide gebouwd, en doet den ingenieur, den heer Denis, eere aan.

De jongste berichten uit Konstantinopel laten geenen den minsten twijfel over, dat de oorlog tusschen de Porte en Mehemed-Ali is uitgebroken. Ook schijnt het zeker, dat de Sultan aan de waterzucht lijdt. Berigten uit Weenen daarentegen, luiden gunstiger voor het behoud van den vrede. De Sultan wordt daarin gezegd, ten gevolge van de krachtigste verzoeken van den Franschen admiraal Roussin (zie KONSTANTINOPOL), zich bereid hebben getoond de bemiddeling der Europeesche mogendheden aan te nemen.

TURKIJE.

KONSTANTINOPOL 20 Junij. Men voedde nog steeds de hoop, dat de Porte zich tot inschikkelijkheid zoude laten bewegen, doch eene briefwisseling van den admiraal Roussin met Nuri-Effendi heeft aan de zaak een oorlogsachtiger aanzien gegeven. De *Allgemeine Zeitung* beweert, dat de Turksche minister heeft verklaard, dat men der gebeurtenissen haren loop moest laten, en de Porte rustig laten begaan; waarop de Fransche gezant heeft geantwoord: «gij wilt niet hooren, dan zult gij voelen.» Sin heeft de admiraal Roussin geen voet meer in het paleis der Porte gezet. Men is zeer verlangende te vernemen, wat Frankrijk alsnu zal doen. (Zie PARIS.)

STADSNIEUWS.

Heden morgen is uit het Y voor deze stad opgehaald het lijk van de schippersknecht Bloenendaal, oud 20 jaar, woonachtig aan de Zaan.

BEVALLEN. 6 Julij Mw. Hoop, D. — 7 Julij W. C. Ziegenhirt von Rosenthal, geb. Graevestein, D. — M. P. van Oenbruggen, geb. van Derge, D. — 8 Julij S. H. van der Mach Spakler, geb. Scholten, Z.

OVERLEDEN. 3 Julij H. J. van Harsen, 48 j. — 5 Julij F. O. Gerits, 62 j. — 6 Julij C. J. Lantz, 3 m. — 8 Julij J. Rutgers, wed. Hofman, 84 j.

Bij het ter perse leggen dezes, ontvangen wij de algemeene bepalingen van het ceremoniël, den 10 dezer door den kamerheer ceremoniemeester Grave van Limburg Stirum Noordwijk, hetwelk zal plaats hebben bij gelegenheid der heugelijke koninklijke trouw tot lands van H. H. K. K. H. den erprin van Oranje en Hoogstdezelfs gemalin.

Art. 1. Op Zaterdag den 13 Julij 1839, zullen de luitenant-generaal het bevel voerende in het tweede groot-militair commando, de gouverneur en de generaal-commandant der provincie Gelderland, in welke H. H. K. K. H. het eerst in het koninkrijk binnentreden, zich op de grenzen begeven, om Hoogstdezelve aldaar te complimenteren.

Zondag den 14 Julij, honden H. H. K. K. H. verblijf te Arnhem.

Art. 2. Maandag den 15 Julij, dag der aankomst van H. H. K. K. H. te Utrecht, zullen de bevelhebber in het eerste groot-militair commando, de gouverneur en de generaal-commandant der provincie Utrecht, H. H. K. K. H. ten gelijken einde op de grenzen der provincie ontvangen.

Art. 3. De burgemeesters, wethouders en eene deputatie der steden, welke H. H. K. K. H. zullen bezoeken, zullen vóór hunnen korten afstand buiten dezelve om H. H. K. K. H. te complimenteren.

Art. 4. In de steden Arnhem en Utrecht, gelijk ook te Woerden en te Leiden, zullen de troepen en de dienstdoende schutterijen op den doortocht van H. H. K. K. H. in slagorde geschaard staan; de plaatselijke of garnizoens-commandanten, vergezeld door de plaatselijke staven, zullen H. H. K. K. H. ook op eenen korten afstand van de stad afwachten. Aan H. H. K. K. H. zullen alle militaire eerbewijzingen worden gegeven.

Art. 5. Daar H. H. K. K. H. te Arnhem en Utrecht nabestverblijf zullen houden, zal aldaar eene kapiteinswacht aan Hoogstdezelve verblijfplaats worden gesteld.

Art. 6. Op Dinsdag 16 Julij zullen de gouverneur en de generaal-commandant der provincie Holland, Zuidelijk gedeelte, H. H. K. K. H. insgelijks op de grenzen der provincie ontvangen.

Bij het aankomen aan het paleis Ten Bosch, worden H. H. K. K. H. aldaar ontvangen door alle de hofstaten, de ministers en de directeurs generaal.

Art. 7. Op Woensdag 17 Julij, zijnde de dag, bepaald tot de plechtige intrede in de residentie, zullen de generaal der infanterie, gouverneur der residentie, vergezeld van den plaatselijken commandant en van den plaatselijken staf, H. H. K. K. H. buiten de Stads-Brug afwachten.

Een bataillon infanterie, benevens een escadron kavallerie, zal ter wederzijde van den ingang der stad, in slagorde geschaard staan.

Art. 8. De burgemeester der stad 's Gravenhage, de wethouders en eene deputatie uit den gemeenteraad zullen zich insgelijks buiten de Stadsbrug begeven, om H. H. K. K. H. aldaar te complimenteren.

Art. 9. Bij de intrede in de residentie zullen H. H. K. K. H. met 21 salut-schoten worden begroet.

Het geheele garnizoen zal in groote tenten onder de wapenen komen, en

teederlijk beminde, en die uit liefde tot hem het dal met den berg had verwisseld. Een driearig dochtertje verloorde de zaligheid van deze nederige hut. Vader ANDREAS overlaaide het pand zijner min met liefkozingen.

«Zie,» zeide hij tot FRANS, die nog steeds met verwarde bliken om zich staarde; «zie, dat is het, welks beeld mij den ganschen dag over het gebirge vergezelt. Is het mij ook dikwerf een zure arbeid, dan denk ik aan deze hut, die al mijn' schat in zich besluit, en dat geeft mij moed en krachten.»

Na een eenvoudig maal, waarvoor ANDREAS eenmaal naar zijn zuster MARIA vroeg, welke reeds op haar kamerde was gegaan, was hij zijn gast eene goede legerstede aan, en FRANS bleef in het vertrek alleen, terwijl de overigen zich mede ten rust begaven.

De jongeling vrede zich weder, en blinde in de duisternis alle hande waanden voorwerpen verdoonden zich voor zijn oog, en toch het was hem zoo wel aan het hart, hij gevoelde zich als te huis, wanneer hij in het naaste vertrekje ANDREAS hoorde spreken.

Weldra werd alles stil: slechts bij wijlen hoorde men het gekraak van afstortende aarde in de bergkloven, of het krasend neerschieten van een roofvogel. FRANS sluimerde in.

II.

Reeds vroeger wakte ANDREAS zijnen nieuwen makker tot de jacht. «Gij moet deze schone bergen zien,» riep hij vrolijk; «met den middag kepen wij terug. Mijn' vader zorgt voor een goede ontvangst.» FRANS volgde. Bij de eerste klanken der morgenstem stegen zij opwaarts, terwijl het dal beneden nog geheel in de schaduw van den nacht lag gehuld. De Tyroler Alpenjager was geheel lust en leven; maar FRANS ging zwijgend voort. De natuur maakte niet dien indruk op hem, welken ANDREAS had verwacht: een onwetendheid, een droom dreef zijn gedachten naar de hut terug. Uren hadden zij reeds omtoogd — daar ontbood eene gans voorbij. ANDREAS vervolgde het dier, terwijl hij op een klote was, waar FRANS het den weg zou afsnijden. Meteen was de laatste jager tusschen de rotsen verdwenen. Een geruisen tijt wachtte FRANS, met de blik in de hult — de gersbok spelde aan, een schot koolde, en bloedend stak het diertje op de rots neder.

en sprak: «Vriend, hoor: gij hebt mij geherbergd, gij hebt mij de pracht uwer bergen getoond, heb dank daarvoor, ANDREAS, — maar, zeg mij — wat ware u dit heerlijke vrije leven, zonder uwe BARBE?» FRANS spreke deze woorden op zulk eenen roerenden gevoelvollen toon, dat de Alpbezoener, geheel verrast, geen antwoord kon vinden, maar hem met een weemoedig oog bleef aanstaren. «Wat ware u deze berg zonder uwe BARBE?» herhaalde de jongeling, terwijl groote tranen zijne wangen besproden.

«Ja, op mijn' ziel, gij hebt het geraden,» zeide ANDREAS, aangedaan, «zou ik kunnen leven...?»

«ANDREAS!» stamelde FRANS. «Uwe hand — gij hebt een hart, gij verstaat mij. Weet, dat ik mij MARIA heb overtuigd tot gekiengeel op mijn' levenspad, zoo waar als zij den naam draagt der heilige maagd!» Als door een' bliksem getroffen stond de Alpenjager: «Zweer niet,» riep hij: «de Hemel zij u genadig.»

«Moord mij niet,» donderde FRANS; «ik zweer u bij alle Heiligen...» «Zwijg!» viel ANDREAS hem in de rede, «ga niet voort: MARIA is niet meer vrij; zij heeft den jongman trouw beloofd, die, na jaar en dag, met gien zal terug komen.»

«Niet vrij?» herhaalde FRANS, en zijn toon had eene ijsselijke nitdraking.

«De trouw is de heiligste schat van den Tyroler,» ging ANDREAS voort. «Het vuur moge uitgedoofd worden, eer verkeerden de rotsklommen daar boven tot weke aarde; eer de Tyroler zijn eenaal gegeven woord zou breken. Wees over haar hoofd, zoo MARIA hare trouw vergate; nimmer zou de meedoede over de rotsen in het dal kunnen blikken, zonder te adderen voor zich zelve.»

Ben donkere nevel spreidde zich voor des jongelings oog; de uitdraking van zijn gelaat was als het dooreentrekken der donderwolken aan den hemel vóór een onweder; plotseling stiet hij ANDREAS van zich af, en sloeg den weg in naar het dal.

ANDREAS hoorde huishwaars, wanende, dat de jongeling voor altoos den berg had verlaten. Hij sprak geen woord van het gebeurde, en ging weldra even als gewoonlijk, weder uit ter jacht.

(Het vervolg hierna.)

willige stemming; waarop uitron de markt in Hollandsche Fondsen, heeft zich deden niet alleen goed gehandhaafd, maar blijven alder-
prijsen, ten gevolge van voorgaande inkoop, op nieuw weder wil-
over het algemeen waren de omzettingen tamelijk levendig. De groote
vloed van geld blijft voornamelijk de oorzaak, daar willigte, en doordien
vele moeilijkte op prolongatie of beleening te plaatsen is, geeft men
de voorkeur hetzelfde te beleggen in die hanteelandsche Effecten, welke
aan pari staan, en tevens meerder rente geven, waardoor zich dan ook
beleggingen meerendeels tot O. I. Lening en de Syndicaten bepaalden.
vermeede Effecten gaat weinig om; evenwel kenmarkt ook daarin de
veel vaartteil.

Ngr. Kanshill. A°. 1842 / 402. A°. 1849 / 330. Bontjes A°. 1840
Columbia 2de Leening, a £ 100 10½. Coupons Griften, bl. 100
17. Dito Columbia enk. / 4½. Dito Ardoins 104 p.c.
van het Geld. Beleening 3½, 3. Prolongatie 3½. Wissel-Disconto
10.

WEEKEN VAN 5 EN 2; Integrale 55 + 15. Kansh. / 27½. Handel-
wch. 181½ a 1¼. Ardous a £ 65. 18½.

De Veiling, gehouden den 9 Julij, te Amsterdam, van 2½ Kisten en
Vierde beschadigd Steevensde Farnambuck Saker, is verkocht van
£ 304.

De Veiling van 47½ Vaten met gezond en beschadigde Barreane
de Mackeris Suiker, gehouden den 9 Julij, te Rotterdam. Kav. 1, 8 a
19 a 25; 20 a 28; 31 en 32, 33, 36, 37 opgehouden van f 25 a
Kav. 14, 15, 23, 25, 29, 30, 32, 35 verkocht van f 30 a f 38;
3 a 60 RS. van f 32 a f 34 verkocht, en kav. 3 a 7, 38, 44 niet

De Veiling aan Place, binnen Amsterdam, op Wensdag 19 Julij,
vande No. 1 a 9 Congo, van 115 a 121; 8 a 12 Bombay, van 107
12 a 15 Ceylon, van 120 a 160; 16 Roehen, van 154 a 163;
33 Perce, van 160 a 240; 24 a 22 Senay, van 120 a 150; 36 a

GEHÖRT DER A. ZWISCHEN